

En sevdiği renk mor olan kadın
En sevdiği kelime, asi
En sevdiği oyun incitmek beni
Hıncı çocukluktan kalma yara izi

Zamanı yaralarla ölçen kadın
Geçmişle kavgalı
Tanrıya sığınan kız çocuğu geceleri
İsyankar gündüzleri

İpleri dolaşmış uçurtmalar misali
Ne beraber uçabildik, boşverip şu dünyayı
Ne gidebildik kendi yolumuza
Rüzgarda savruk, başına buyruk
Senle ben

Kırdığı kalpleri dizmiş ipe
Gene de en büyük zararı kendine
Ayak izlerini kuşlar yesin diye
Ekmek kırıntıları bırakıp geride

En sevdiği ses çocuk sesi
Oysa anne olmayı istememiş
Yıllar var ki kendi
Hiç bir zaman kök salmamış ki
Sırf bir gün çekip gidebilmek için

Gene de bulup birbirimizi
Aldatma pahasına sevdiklerimizi
Ağlayarak seviştiğim kadın
İpleri dolaşmış uçurtmalar misali

Kaç gece göğsünde uyuduğum kadın
Hep tek başıma uyandığım